

Лист з нагоди Адвенту 2018 року

Вікентійській Родині
від о. Томажа Мавріча, СМ

Рим, 19 листопада 2018 року

Усім членам Вікентійської Родини

Возлюблені мої брати і сестри!

Нехай благодать і мир Ісуса завжди будуть з нами!

Два роки тому, в моєму першому листі на свято Святого Вікентія, я писав вам про Святого Вікентія де Поля як про Містика Милосердя. Коли ми розважаємо про Святого Вікентія як про Містика Милосердя та намагаємось слідувати його прикладу, ми повинні нагадати собі, що він не є Містиком у загальноприйнятому розумінні цього слова, як Церква описує зазвичай Святого як містика. Вікентій де Поль був Містиком, але Містиком Милосердя. Очима віри він бачив, адорував та служив Христу в особі бідних. Коли він торкався ран відчужених, він вірив, що торкається Христових ран. Коли він задовольняв їх найглибші потреби, він був переконаний, що поклоняється своєму Господу та Учителю.

На цей Адвент я хочу поговорити з вами про одне з основних джерел, з яких Вікентій пив як Містик Милосердя: щоденна медитативна молитва, щоденна внутрішня молитва. Він закликав усі групи, які він заснував або з якими він співпрацював – світських членів братств Милосердя; священників та братів Маленької Компанії, Конгрегації Місії; Дочок Милосердя; Дам Милосердя; священників вівторкових Конференцій – щоденно жадібно пити з джерела внутрішньої молитви.

Одне з найбільш цитованих висловлювань Святого Вікентія з конференції, проведеної для членів Конгрегації Місії виразно виражає ставлення Вікентія:

Дайте мені молитовну людину, і вона зможе зробити будь-що: вона може сказати разом зі святим апостолом, «Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює» (Філіп'янам 4:13). Конгрегація Місії збережеться до тих пір, поки вона буде вірною практиці внутрішньої молитви, оскільки внутрішня молитва - це як неприступний бастион, що захистить місіонерів від усіх видів нападів.¹

1 Вікентій де Поль, Кореспонденція, конференції, документи, переклад та редагування Жаклін Кілар, DC; і Марі Пул, DC; та ін; анотація Джон В. Карвен, СМ; New City Press, Brooklyn and Hyde Park, 1985-2014; том XI, с. 76; Конференція 67, "Внутрішня молитва." Наступні посилання на цю роботу будуть вказані за допомогою скорочення CCD, потім номер тома, а потім номер сторінки, наприклад, CCD XI, 76.

Вікентій говорив про щоденну медитативну молитву, щоденну внутрішню молитву. Він запевнив своїх послідовників,

*Давайте всі ми насправді присвяtimo себе практиці внутрішньої молитви, адже через неї приходять до нас всі добрі речі. Якщо ми витриваємо у нашому покликанню, це завдяки внутрішній молитві; якщо ми досягаємо успіхів у нашій роботі, це завдяки внутрішній молитві; якщо ми не впадаємо в гріх, то це завдяки внутрішній молитві; якщо ми лишаємося у милосерді, якщо ми захищені, все це завдяки Богові та внутрішній молитві. Так само, як Бог ні в чому не відмовляє у внутрішній молитві, так він майже нічого не дає без внутрішньої молитви.*²

Щоб заохотити своїх синів і дочок до внутрішньої молитви, він використовував багато метафор, які часто зустрічаються в духовних письменників тих часів. Він казав їм, що чим є їжа для тіла, тим є молитва для душі³. Це «фонтан молодості», що надає нам сил⁴.

Це дзеркало, в якому ми бачимо всі наші недоліки, а потім змінюємо свою зовнішність щоб стати більш угодними Богу⁵. Це відновлення у нашій важкій повсякденній праці на службі бідним⁶. Це проповідь, сказав він місіонерам, яку ми проповідуємо самі собі⁷. Це настільна книга для проповідника, в якій він може знайти вічні істини, щоб поділитися ними з Божими людьми⁸. Це ніжна роса, що освіжає душу щоранку, говорить він Дочкам Милосердя⁹.

Вікентій закликав Святу Луїзу де Маріяк добре навчати молодих сестер внутрішній

молитві¹⁰. Він провів для них багато практичних конференцій з цього питання. Він запевняв сестер, що внутрішня молитва - це насправді досить просто, і це нагадує розмову з Богом протягом півгодини. Він казав, що, якщо інші схвильовані можливістю поговорити з королем, ми повинні бути в захваті, що маємо можливість кожного дня відверто поговорити з Богом.¹¹

Медитативна молитва для Вікентія - це розмова з Богом, з Ісусом, в якій ми висловлюємо свої найглибші почуття (він називає це емоційною молитвою) і в якій ми прагнемо дізнатися, що Господь хоче від нас щодня, особливо у нашому служінні бідним. Для нього характерна глибока вдячність за багато дарів Ісуса, особливо за наше покликання служити бідним. Це дає змогу вирішити, як ми можемо служити їм краще наступного дня. Для деяких, а навіть для багатьох, це переростає у тихе споглядання любові Ісуса до нас та до бідних, і це змушує нас кидати «дротики любові», які «пробивають хмари» і торкаються серця нашого Господа¹².

Для Вікентія основною темою молитви було життя та вчення Ісуса. Він підкреслював, що ми мусимо знову і знову задуматися про «таїнства» людського життя Ісуса: його народження, його відносин з Марією та Йосифом, події його публічного служіння, його чудеса, про його виключну любов до бідних. Він закликав нас міркувати про те, що робив і чому навчав Ісус у Писанні¹³. Серед вчень Ісуса він звернув особливу увагу на Нагірну проповідь¹⁴. Найбільше він радив зосередити нашу молитву на страстях та хресті Ісуса.¹⁵

2 CCD XI, 361; Конференція 168, «Повторення молитви», 10 серпня 1657 р.

3 CCD IX, 327; Конференція 37, «Внутрішня молитва», 31 травня 1648 р.

4 Там само., 328.

5 Там само., 327.

6 CCD IX, 316; Конференція 36, «Правильне використання інструкцій», 1 травня 1648 р.

7 CCD XI, 76; Конференція 68, «Внутрішня молитва.»

8 Cf., CCD XII, 13; Конференція 181, «Повторення молитви,» [1658].

9 CCD IX, 316; Конференція 36, «Правильне використання інструкцій,» травня 1648 р.

10 CCD IV, 53; Лист 1240 до Святої Луїзи, [Між 1647 та 1651 роками].

11 CCD IX, 94; Конференція 15, «Пояснення правил,» [14 червня 1643 р.].

12 CCD IX, 32; Конференція 5, «Вірність воскресінню та ментальній молитві», 16 серпня 1640 р.

13 Пор., Загальні правила Конгрегації місії, I, 1

14 CCD XII, 101; Конференція 197, «Євангелічні учення (загальні правила, глава II, стаття 1)», 14 лютого 1659 р

15 CCD IX, 42; Конференція 7, «Ювілей», 15 жовтня 1641 р.

Метод, якого навчав Святий Вікентій, був в основному запропонований Святим Франциском Сальзьким¹⁶. Він вніс лише незначні зміни. Він був більш стриманий, ніж Франциск, коли говорив про використання уяви. Високо цінуючи емоційну молитву, він дуже наполягав на необхідності приймати практичні рішення. Особливо в його конференціях для Дочок про внутрішню молитву є прекрасна суміш духовної мудрості та здорового глузду. Він застерігав сестер від культивування «красивих думок», які нікуди не ведуть. Він попередив священників, щоб вони не використовували молитву як час для спекулятивного навчання.

Метод, який запропонував Святий Вікентій де Поль, включав три етапи:

1) Підготовка

а. По-перше, ми стаємо перед Богом. Це можна зробити різними способами: думаючи про нашого Господа, присутнього в святому причасті, розважаючи про панування Бога у Всесвіті, розмірковуючи про присутність Бога в наших серцях.

б. Потім ми просимо допомоги, щоб добре помолитися.

с. Нарешті, ми вибираємо тему для внутрішньої молитви, таку як таїнства в житті Ісуса, чесноти, читання зі Святого Письма або теми свята.

2) Основна частина

а. Ми розмірковуємо над обраною темою.

б. Якщо темою є чеснота, ми шукаємо мотиви полюбити та практикувати чесноту. Якщо це таїнство в житті Ісуса, напр. страсті, ми відтворюємо собі те, що сталося, і роздумуємо про смисл.

с. Під час розважання ми виражаємо Богу те, що є в нашому серці (наприклад любов Христа, який так сильно страждав для нас, жаль за гріх, вдячність). Зазвичай Вікентій закликав своїх послідовників:

- **обмірковувати предмет внутрішньої молитви,**

- **визначити мотиви, щоб засвоїти його,**

- **приймати конкретні рішення та втілювати їх.**

3) Підсумок

Ми дякуємо Богу за цей час внутрішньої молитви та за милість, яку ми отримали протягом цього часу. Ми висловлюємо перед Богом ті рішення, які ми прийняли. Потім ми просимо допомогти у їх втіленні.

Щоденна медитативна молитва, щоденна внутрішня молитва - невід'ємна частина нашої духовності. Святий Вікентій був абсолютно впевнений в її важливості в нашому житті та служінні на користь бідних. Він розглядав її як «душу наших душ»¹⁷ і вважав, що без цього ми не зможемо протистояти труднощам, що виникають у нашому служінні найбільш покинутим.

У цьому листі з нагоди Адвенту, я хочу заохотити кожного члена Вікентійської Родини долучитися та продовжувати практику щоденної внутрішньої молитви. Кожна Конгрегація богопосвяченого життя в Вікентійській Родині має власні Конституції та Статути, де окреслено практику молитовного життя, в тому числі час, присвячений щоденній внутрішній молитві. Я також хотів би заохотити світські гілки Вікентійської Родини долучитися до щоденної внутрішньої молитви хоча б протягом короткого п'яти-десяти хвилинного періоду.

Вікентій визнавав, що існує багато способів внутрішньої молитви та підбадьорював застосовувати їх. Деякі, звичайно, використовують інші способи, ніж той, якому він часто навчав, і який я описав вище. Незважаючи на те, що ми можемо застосовувати інші методи внутрішньої молитви нам важливо знати і враховувати метод, який Святий Вікентій де Поль нам залишив. Зрештою, найважливіше, що ми залучаємо наш розум і наші серця в медитативну розмову з Ісусом і що ми робимо це щодня і наполегливо.

Перелік тем для частої внутрішньої молитви, який Святий Вікентій де Поль залишив нам, є довгим:

- Відносини Ісуса з Богом Отцем
- його глибока людська любов до своїх друзів
- його співчутлива та дієва любов до покинутих
- царство, яке він проповідував
- його спільнота з апостолами
- його молитва
- наявність гріха в світі і в нас самих
- прагнення Ісуса прощати
- його цілюща сила
- його позиція як слуги
- його любов до істини / простоти
- його смирення
- його спрага до справедливості
- його бажання принести мир
- його боротьба зі спокусою
- хрест
- воскресіння
- послух Ісуса волі Отця
- доброта/смиренність Ісуса
- умиртвіння
- апостольська ревність
- бідність
- целібат на цнотливість
- послух
- радість і подяка Ісуса.

Всі ці теми дотичні до нашої місії бідним. Всі вони допоможуть нам наслідувати Вікентія як Містика Милосердя. Ми маємо чудову можливість відродити або поглибити, починаючи з цього Адвенту, практику щоденної внутрішньої молитви, яка залишиться частиною нашого духовного життя до нашого відходу з цієї землі до вічності.

Нехай наша внутрішня молитва завжди ґрунтується на Біблії, на щоденних літургійних читаннях. Давайте ми не будемо витрачати час, відведений на внутрішню молитву, на читання духовної книги; ми можемо перенести наше духовне читання на якийсь інший час дня.

Внутрішня молитва - це поставити себе перед Богом, Ісусом, через Його слово. Це віддати наше серце в повне розпорядження Ісуса, дозволивши Йому говорити до нас, коли ми слухаємо. Це звільнити себе, щоб слухати те, що Христос хотів би повідомити нам кожен день. Це довіряти Провидінню, борячись зі спокусами уникнути чи пропустити щоденну внутрішню молитву. Це просто бути з Ісусом кожен день у мовчанні нашого розуму та серця, навіть якщо наш розум залишається порожнім, і у нас є відчуття, що нічого не було досягнуто, що ми витратили півгодини на те, що не робили нічого, тому що Ісус не передав нам жодної ідеї, почуття чи повідомлення. Це просто повірити в спосіб спілкування Ісуса з Богом, Його Отцем. Він часто проводив цілу ніч у внутрішній молитві. Це просто показати Ісусу нашу повну любов до Нього, показати просто перебуваючи там із Ним, будучи готовим коли б і який би спосіб Провидіння не вважало б за потрібне, щоб Ісус передав Своє послання нам. Це просто бути там кожного дня, готовим, коли Ісус вважатиме за краще, не упустивши момент благодаті, не пропустивши візит Ісуса.

Все більше і більше в останні роки Вікентій виголошував екстатичні слова про Божу любов. Очевидно вони впливали з його внутрішньої молитви. 30 травня 1659 року він молився вголос на конференції до своїх співбратів:

Давайте подивимось на Сина Божого; яке милосердне серце Він мав; який вогонь любові! Скажи нам, Ісусе, хто стягнув Тебе з небес, щоб витримати прокляття землі і багато переслідувань та мук, від яких ти страждав? Спасителю! Джерело любові впокорилося

навіть нашому рівню і жалюгідній агонії, і показало в цьому більшу любов до ближнього, ніж до самого себе? Ти прийшов, щоб відкритись усім нашим нещастям, прийняти постать грішника, вести життя страждання та пройти через ганебну смерть за нас; чи існує любов подібна до цієї? І хто б ще міг любити у такий виключний спосіб? Тільки наш Господь, котрий був таким відданим у любові до створінь, щоб лишити престол Свого Отця, щоб прийти і взяти собі тіло, відмічене слабкістю. І чому? Щоб поширити серед нас, за Його словом і прикладом, любов до ближнього. Це любов, що розіпнула Його і забезпечила цим незрівнянним вчинком наше спасіння. О ... якщо б ми мали лише трохи цієї любові, чи ми стояли б зі складеними руками? Хіба ми дозволимо тим, кому ми можемо допо-

могти, загинути? О ні! Милосердя не може не діяти; воно спонукає нас працювати заради спасіння та втішання інших¹⁸.

Мало святих були таким ж активним, як Святий Вікентій, але його дії витікали з глибокого занурення в Бога, в Ісуса. Нам дуже пощастило, що ми маємо такого надзвичайного засновника.

Благослови Вас Господь у ці дні Адвенту.

Ваш брат у Святому Вікентії,

Томаж Мавріч, СМ

Генеральний Настоятель